

ARCHIWUM UNIwersYTETU JAGIELLOŃSKIEGO

ZESPÓŁ:

Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945

SYGNATURA:

WF II 504 – Teczki akt doktorskich podania o dopuszczenie do egzaminów ścisłych, ocena pracy, załączniki 1860-1945

SYGNATURA OBIEKTU:

WF II 504 – Nebenzahlówna Helena

DIGITALIZACJA:

Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego

2015 r.

1. NR ARCHIWUM: 805	2. NAZWA ARCHIWUM: Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego	
3. NAZWA ZESPOŁU: Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945 (WF II)		
4. NR ZESPOŁU: 17	5. SYGNATURA OBIEKTU: WF II 504 – Nebenzahlówna Helena	
6. LICZBA STRON/KART: 14		7. LICZBA SKANÓW: 14
8. DATA WYKONANIA: 2015	9. NAZWA PRACOWNI: Archiwum UJ	10. WYKONAWCA KOPII CYFROWYCH: Jacek Urbanowicz
11. UWAGI: -		

Demetykri
Tatko Krynien

Archeol. prehistor.

1

Do Świątyni Wydziału Filozoficznego!

Niniejszą podpisana prosi o łaskawe doproszenie
jej do rygoru z archeologii prehistorycznej jako
przedmiotu głównego i historii jako przedmiotu po-
dobnego.

Na poparcie swej prośby załącza:

- 1) prace p. t. Ceramika
grodziskowa.
- 2) abskoryjny
- 3) curriculum vitae
- 4) świadectwo dojrzałości
- 5) świadectwo urodzenia

Helena Nebenschlöwe

W Krakowie dn. 20 października 1928 r.

Za siostrę Helenę Nebenschlöwe
osobistą

Melania Buschmüller

WYDZIAŁ FILOZOFICZNY
UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO
W KRAKOWIE

2.2004/28

2

W Krakowie, dnia 21 listopada 1928 r.

JW Panom Profesorom:

Drzewi Demetriewiczowi

przesyłam podanie p. Heleny NERENZAHLOWICZ

z prośbą o wydanie opinii na piśmie czy

podatki z tytułu spadku są należne

z tytułu spadku po zmarłym

z tytułu spadku po zmarłym

z tytułu spadku po zmarłym

z tytułu spadku po zmarłym

z tytułu spadku po zmarłym

z tytułu spadku po zmarłym

z tytułu spadku po zmarłym

z tytułu spadku po zmarłym

z tytułu spadku po zmarłym

z tytułu spadku po zmarłym

z tytułu spadku po zmarłym

z tytułu spadku po zmarłym

z tytułu spadku po zmarłym

z tytułu spadku po zmarłym

z tytułu spadku po zmarłym

z tytułu spadku po zmarłym

z tytułu spadku po zmarłym

z tytułu spadku po zmarłym

z tytułu spadku po zmarłym

z tytułu spadku po zmarłym

z tytułu spadku po zmarłym

z tytułu spadku po zmarłym

z tytułu spadku po zmarłym

z tytułu spadku po zmarłym

z tytułu spadku po zmarłym

z tytułu spadku po zmarłym

z tytułu spadku po zmarłym

z tytułu spadku po zmarłym

Handwritten notes at top left.

Arch. Prof. H. ...

WYDZIAŁ FILOZOFICZNY
UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO
W KRAKOWIE

2. 10. 1928

W Krakowie, dnia 21 listopada 1928 r.

Wspanom Profesorom:

Prof. Demetriuszewiczowi

Telco-Hymniewiczowi

To Państwa ...

przesyłam podanie p. Heleny NERENKALOWNEJ

z prośbą o wydanie opinii na piśmie czy na

podstawie załączonych prac można kandydować

do ...

...
Dziękuję za ...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

W Krakowie dn. 20 października 1928 r.

Handwritten signature.

Handwritten text.

Handwritten signature.

Vertical handwritten notes on the right margin.

WYDZIAŁ FILOZOFICZNY
UNIwersYTETU Jagiellońskiego
W KRAKOWIE

L. 2094/28

W Krakowie, dnia 21 listopada 1928 r.

JW Panom Profesorom:

Drowi Demetrykiewiczowi

" Talko-Hryneewiczowi

przesyłam podanie p. Heleny NEBENZAHLÓWNEJ
z prośbą o wydanie opinii na piśmie czy na
podstawie załączonej pracy można kandydatkę
dopuszczać do rygorozów.-

Dziekan Wydziału filozoficznego:

J. M. M. M.

Gram. 18. IV. 1930.

Rektor: Prof. Hoyer

Dziekan: Prof. Hoyer

Promotor: Prof. Demetrykiewicz

Curriculum vitae.

Urodzonym się w Łodzi, dn. 29 sierpnia 1906 r.
 W r. 1914/18 przyjęta na podstawie egzaminu wstęp-
 nego, kończąc tam klasy I, II, III i pierwsze pół-
 rocze IV w prywat. gimn. żeńsk. im. Cieszkowej w Łód-
 zisku, dalej półrocze klasy IV w gimn. państw.
 w Łodzi, klasy III i IV i I prywat. gimn. żeńsk.
 w Krakowie.

Na podstawie tamże otrzymanego świadectwa
 dojrzałości, zapisano się na Wydział filozoficzny
 Uniwersytetu Jagiellońskiego. Pracowała w semin-
 um Prof. Dr. Demetrowicza, gdzie oddano pracę
 p. t. Misterja Włoty ze imperatorem starożytności Romy.
 Poniżej 4 trymestry pracowała w seminarjum Prof. Dr.
 Kępczyńskiego. Po 4 latach studiów 1924/5 - 1928/9
 otrzymała dyplom.

Helena Kępczyńska

w Krakowie dn. 20 października 1928.

Ocena

pracy p. Heleny Nebenzahlówny

p.t. Ceramika grodziskowa.

Przedmiotem pracy jest ceramika t.zw. grodziskowa w najpełniejszym znaczeniu tego słowa. Autorka zaczyna od rozpatrywania zabytków naczyń glinianych wogóle, jako ważnego działu wykopalisk i wykazuje jak wielkie trudności mieli pierwsi archeologowie z podziałem na grupy charakterystyczne i stylowe, oraz z ustaleniem porządku chronologicznego tych zabytków. Następnie podkreśla wielkie zasługi antropologa i archeologa prof. Rudolfa Virchowa, dla wprowadzenia podziału etnograficznego ceramiki w ogóle, a w szczególności dla zasadniczego odróżnienia ceramiki t.zw. grodziskowej, tak nazwanej przez Virchowa, jako właściwej Słowianom, od germańskiej. Autorka przestudjowawszy b. starannie, z wielką pilnością i skrupulatnością, całą odnośną obfitą fachową literaturę archeologiczną i rozpatrzywszy gruntownie wszystkie dostępne jej sprawozdania z wielu wykopalisk, dochodzi do stwierdzenia ważnego faktu, że ludy Słowiańskie żadną miarą nie mogą być uważane, jak tego pragnęli niektórzy badacze, za samodzielnych oryginalnych twórców ceramiki specjalnej, nazwanej grodziskową, która wprowadziła u Słowian ogólnie się rozpowszechniła i którą oni bardzo rozwinęli i udoskonalili, tylko, że jest pewnem, iż ludy Słowiańskie w połowie pierwszego tysiąca lat po Chrystusie, w zaraniu swego wysuwania się z mroku dziejów, zażyli zasadnicze wzory owej ceramiki (t.j. kształty naczyń i odnośną ornamentykę) od ludów obcych, sąsiadujących od wschodu i zachodu. Autorka analizuje różne odmiany kształtów naczyń i odcienia ornamentacji, wykazując

wielkie urozmaicenie i bogactwo wariantów. Zastanawia się następnie nad chwilą, od której przy wyrobie owych naczyń przyszło do zastosowania przyrządu, zwanego kołem garncarskim i wykazuje, że nastąpiło ono najpierw tylko częściowo, a dopiero później całkowicie i miało wielkie znaczenie dla dalszego rozwoju ceramiki grodziskowej i jej udoskonalenia. Autorka w dalszym ciągu swej pracy dąży do wyśledzenia istotnego zasięgu terytorjalnego ceramiki grodziskowej i dochodzi do dokładnego określenia granic jej rozprzestrzenienia, oznaczając zarazem rozmiary i kierunek cofania się tego typu ceramicznego, tłumacząc przyczyny owego zjawiska. Autorka bada wreszcie i stara się wyjaśnić czas trwania, czyli utrzymania się ceramiki grodziskowej u ludów Słowiańskich, przyczem wyraźnie zaznacza, że faza najdawniejszych śladów omawianej ceramiki u ludów Słowiańskich nie może być niestety na razie jeszcze dokładnie poznana z powodu braku dostatecznej ilości chronologicznie ustalonego i autentycznie zebranego materiału wykopaliskowego z owego najdawniejszego okresu. Natomiast da się stwierdzić, co autorka wyraźnie podkreśla, że czas trwania czyli panowania ceramiki grodziskowej na całym obszarze Słowiańszczyzny, przeciąga się aż w głąb wieków średnich t.j. co najmniej do końca 15-go wieku, lokalnie nawet jeszcze dłużej, poczem owa charakterystyczna ceramika powoli ustępuje, wypierana przez naczynia wyrabiane z innych szlachetniejszych materiałów. Ten końcowy okres nie wszędzie ma jednakowe trwanie i między różnymi okolicami są znaczne różnice. Zwykle miejscowości z wyżej rozwiniętą kulturą materialną prędzej porzucają ten przeżytkowy typ ceramiczny. Jest jednak jeden bardzo osobliwy i charakterystyczny wyjątek t.j. ziemia krakowska, a głównie Kraków z Wawelem. Tu utrzymuje się ceramika grodziskowa, a względnie jej typowa ornamentyka niezwykle długo, co autorka wyraźnie wykazuje i podkreśla, ilustrując rzecz reprodukcjami

odnośnych okazów.

Kraków dnia 28 maja 1929 roku.

Wykazanie przez autorkę muzycznej
tego pochodzenia i początku ceramiki
grodziskowej, przyjętej i rozprawach
miejscu i ludów Słowiańskich, jak niemię-
sach gotowe wydobyć ^{na jaw} wyjątkowa
późnych i indokształtanych okazów
ceramiki grodziskowej. Z Wawelskiego
stanowi ważny i główny dorobek
naukowy omawianej pracy T. Ne-
benzakhłówny.

Opierając się na powyższe ocenie
pracy, sądzę, że czyni ona zadość
wymaganiom stawianym pracy
doktorskiej; dlatego stawiam wnio-
sek, aby ją przyjąć i doprosić
kandydatkę do zdawania
przepraszanych egzaminów.

Kraków 28 maja 1929

Prof. Dr. Włodek. Demelozkiwicz

Rozprawa p. H. Nebenakhłówny "Ceramika grodziskowa" zasługuje na
to, aby została przyjęta jako rozprawa doktorska, a jej autorka doproszo-
na została do egzaminów. Kraków. 3 czerwca 1929 r.

Prof. Dr. J. Tolkowski

Wielkie urozmańcenie i bogactwo wzorów. Wzrosty
następnie nadzwyczaj, od których przy sprzyjających
okolicznościach przyszedł do zastoju.

garnce i wykaże, że w tym czasie

Wzrosty i bogactwo wzorów. Wzrosty
następnie nadzwyczaj, od których przy sprzyjających
okolicznościach przyszedł do zastoju.

Wzrosty i bogactwo wzorów. Wzrosty
następnie nadzwyczaj, od których przy sprzyjających
okolicznościach przyszedł do zastoju.

Wzrosty i bogactwo wzorów. Wzrosty
następnie nadzwyczaj, od których przy sprzyjających
okolicznościach przyszedł do zastoju.

Wzrosty i bogactwo wzorów. Wzrosty
następnie nadzwyczaj, od których przy sprzyjających
okolicznościach przyszedł do zastoju.

L: 1255/29

11

PROTOKÓŁ

dwu-godzinnego wyproszenia z p. Heleną NEBEZAHŁOWNA z archeologii
przedhistorycznej i historii, odbytego dnia 25 czerwca 1929 r.

O B E C N I:

Przewodniczący: Dziekan Prof.dr.Semkowicz

Egzaminatorowie : " " Talko-Hrynciewicz
 " " Demetrykiewicz
 " " Dąbrowski

Egzamin rozpoczął o godz. 9 Prof.dr. *T. Hrynciewicz* egzaminował
do godz. 9.45 następnie egzaminował Prof.dr. *Demetrykiewicz*
do godz. 10.30 w końcu egzaminował Prof.dr. *Semkowicz* o godz. 11.15
do godz. 10.45

Komisja egzaminacyjna uznała wynik egzaminu za:

celujący

d. j. w.

Semkowicz
Demetrykiewicz
Talko-Hrynciewicz
Jan Dąbrowski

PROTOKÓŁ

jedno-godzinne go rygorozum z filozofji z p. NEBENZAHLÓWNA Helena
odbytego dnia 30 maja 1930 r.

O b e c n i :

Przewodniczący: Prodziekan Prof.dr. K. Zakrzewski

Egzaminatorowie: " " W. Rubczyński

" " W. Heinrich

Egzamin rozpoczął o godz. 10 prof.dr. Rubczyński i egzaminował
do godz. 10½ następnie egzaminował Prof.dr. do
godz.

Komisja egzaminacyjna uznała wynik egzaminu za:

z celujacy

d. j. w.

Władysław Rubczyński
Rubczyński

Lehner

Rub. C. Heinrich
Heinrich

